

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/623/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614208508
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5614208508.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: UK Profit, spol. s r. o., so sídlom Nitra, Hornočermánska 797/59, IČO: 35 937 815, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Ivanou Zmekovou, advokátkou so sídlom O., G. XX, proti odporkyni: A. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XX, o zaplatenie 251,35 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/258/2014-58 zo dňa 29. apríla 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, čo do istiny 201,23 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne z tejto sumy od 09. 09. 2014 do zaplatenia potvrdzuje a vo zvyšnej časti zamietajúci výrok napadnutého rozsudku, ako aj výrok o trovách konania zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vo výroku, ktorým súd odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 50,12 eur od 09. 09. 2014 do zaplatenia zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 10C/258/2014-58 zo dňa 29. 04. 2015 uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 50,12 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 50,12 eur od 09. 09. 2014 do zaplatenia; vo zvyšnej časti žalobu zamietol a odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že návrhom podaným dňa 06. 10. 2014 sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni zaplatenia 251,35 eur spolu s úrokom 2,44 eur, úrokom z omeškania vo výške 136,12 eur, poplatkami vo výške 2,99 eur a úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 251,35 eur od 09. 09. 2014 do zaplatenia.

Súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou, a. s., Bratislava a odporkyňou bola dňa 27. 11. 2006 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. 0333548795, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 896,24 eur (27.000,- Sk), ktorý sa odporkyňa zaviazala uhrádzať v mesačných splátkach po 25,06 eur vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 20. 12. 2006. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná na 20. 11. 2011, úroková sadzba vo výške 18,40 % ročne, RPMN bola 25,29 %.

Citujúc ust. § 52 ods. 1, § 101, § 103, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 3 písm. d/, § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31. 01. 2013, § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 31. 07. 2007 (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej

len „zákon č. 250/2007 Z. z.“), súd konštatoval, že zmluva o splátkovom úvere uzavretá dňa 27. 11. 2006 medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníčkou bola uzavretá za účinnosti zákona č. 258/2001 Z. z. Preto sa na ňu vzťahujú, napriek tomu, že zmluva o úvere predstavuje absolútny obchod, normy spotrebiteľského práva, keďže ju uzatvorila odporkyňa ako spotrebiteľ, ktorý nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Nepopierajúc povahu úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu je preto na otázku premlčania potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je premlčacia doba trojročná. Navrhovateľ podal žalobu na súd dňa 06. 10. 2014. Nakoľko strany mali dojednané plnenie v splátkach, sú tak splátky splatné pred 06. 10. 2011 premlčané. Súd preto priznal navrhovateľovi len dve splátky úveru splatné ku dňu 20. 10. 2011 a 20. 11. 2011, v ktorých sú zahrnuté aj úroky (keďže v zmluve o splátkovom úvere sa dlžník zaviazal poskytnutý úver splatiť a platiť úroky). Súd zároveň priznal navrhovateľovi uplatnené úroky z omeškania vo výške 5,15 % ročne z priznanej sumy od 09. 09. 2014 do zaplatenia.

Pokiaľ sa podanou žalobou navrhovateľ domáhal zaplatenia úroku z omeškania vyčísleného ku dňu postúpenia pohľadávky vo výške 136,12 eur, ani zo špecifikácie žalovanej sumy (č. l. 42 spisu) nie je zrejmé v akej sadzbe, z akej sumy a za aké obdobie si ich navrhovateľ uplatňuje, teda nie je možné posúdiť, či si navrhovateľ uplatňuje úroky z omeškania v súlade s predpismi spotrebiteľského práva.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tak, že odporkyňu, ktorá mala prevažný úspech vo veci, právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže táto si ich náhradu neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku, čo do výroku, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výroku o trovách konania, podal navrhovateľ prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne odvolanie, ktorým sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku spočívajúcej vo vyhovení jeho návrhu v celom rozsahu, alternatívne zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolanie odôvodnil tým, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za nesprávny. Mal zato, že v tomto prípade by premlčanie malo byť posudzované podľa konečnej splatnosti úveru a nie podľa splatnosti jednotlivých splátok. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nie je povinnosťou banky, ale jej možnosťou. V danom prípade bola konečná splatnosť úveru určená na 20. 11. 2011.

Ďalej uviedol, že nárok na vyčíslené úroky z omeškania doložili na žiadosť súdu, a to výpisom z úveru, kde sú presne vyčíslené ku dňu postúpenia pohľadávky zo strany banky na právneho predchodcu navrhovateľa, ktorým dôkazom sa súd v odôvodnení nezaoberal. Právny predchodca navrhovateľa si následne od postúpenia pohľadávky zo strany banky až do postúpenia na navrhovateľa vyčísli tieto úroky z istiny podľa zákona tak, ako je bežná prax, a to dokonca v percentuálnej výške nižšej ako zákonnej, určenej na rozhodné obdobie.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti čo do výroku, ktorým súd žalobu v časti o zaplatenie 201,23 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne z tejto sumy od 09. 09. 2014 do zaplatenia zamietol podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil a vo zvyšnej časti zamietajúceho výroku a vo výroku o trovách konania napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec v tejto časti vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že pokiaľ ide o uplatnený nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 201,23 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne z tejto sumy od 09. 09. 2014 do zaplatenia (v ktorej časti súd návrh navrhovateľa zamietol) okresný súd na základe navrhovateľom predložených dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku v tejto časti zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku, v nadväznosti na odvoláciu námietku navrhovateľa o potrebe posudzovania premlčania podľa konečnej splatnosti úveru a nie podľa splatnosti jednotlivých splátok, odvolací súd poukazuje na ust. § 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti a ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o splnení dlhu v splátkach teda umožňuje veriteľovi, aby od dlžníka požadoval vždy iba zaplatenie tej splátky, ktorá sa stala zročnou (splatnou). Každá zo splátok totiž predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú splátku začína plynúť premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka samostatne. Keďže premlčacia doba začína plynúť odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, pričom v prípade dohody o splatení úveru v splátkach môže sa navrhovateľ domáhať uhradenia každej jednotlivéj splátky dňom nasledujúcim po jej splatnosti, nie je dôvod počítať premlčaciu dobu až od konečnej splatnosti celého úveru (t. j. od splatnosti poslednej splátky).

Podľa zmluvy o poskytnutí splátkového úveru č. 0333548795 zo dňa 27. 11. 2006 bol odporkyni právnym predchodcom navrhovateľa poskytnutý úver vo výške 896,24 eur (27.000,- Sk), s úrokovou sadzbou 18,40 % ročne, s poplatkom za správu úveru 1,99 eur (60,- Sk) mesačne, ktorý sa odporkyňa zaviazala uhradiť v splátkach vo výške 25,06 eur (755,- Sk) mesačne, splatnými k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Keďže plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach, začala v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka plynúť premlčacia doba pre každú jednotlivú splátku odo dňa jej zročnosti.

Vychádzajúc z uvedeného pri jednotlivých splátkach úveru začala plynúť trojročná premlčacia doba dňom nasledujúcim po ich splatnosti, t. j. od 21. dňa toho - ktorého mesiaca. Vzhľadom na dátum doručenia žaloby súdu dňa 06. 10. 2014, je zrejmé, že už splátka, ktorá bola splatná dňa 20. 09. 2011 bola premlčaná, keďže premlčacia doba uvedenej splátky začala plynúť dňa 21. 09. 2011 a uplynula dňa 21. 09. 2014, t. j. pred podaním žaloby. Premlčané sú teda i všetky splátky predchádzajúce tejto splátke. Okresný súd preto správne navrhovateľovi priznal len posledné dve splátky úveru splatné dňa 20. 10. 2011 a 20. 11. 2011, ktoré v čase podania žaloby neboli premlčané. Len okrajovo (keďže vo vzťahu k uvedenému nie je odvolacia námietka navrhovateľa) odvolací súd dodáva, že okresný súd okrem ustanovení Občianskeho zákonníka (vzhľadom na to, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah), správne aplikoval i ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., ktoré súdu ukladá povinnosť v konaniach, v ktorých je uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy voči spotrebiteľovi, prihliadať na premlčanie nároku ex offo - z úradnej povinnosti.

Okresný súd preto správne návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 201,23 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne z tejto sumy od 09. 09. 2014 do zaplatenia z dôvodu premlčania uplatneného nároku zamietol.

Odvolací súd sa však nestotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, pokiaľ tento návrh navrhovateľa zamietol v časti úroku z omeškania vo výške 136,12 eur vyčísleného ku dňu postúpenia pohľadávky s odôvodnením, že ani zo špecifikácie žalovanej sumy nie je zrejmé v akej sadzbe, z akej sumy a za aké obdobie si ho navrhovateľ uplatňuje, teda nie je možné posúdiť, či si uplatňuje úrok z omeškania v súlade s predpismi spotrebiteľského práva. V tomto smere je dôvodná i námietka navrhovateľa, že z rozhodnutia nevyplýva ako sa súd vysporiadal s výpisom z úveru doloženým na žiadosť súdu.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ skutočne dňa 27. 04. 2015 predložil na základe výzvy súdu listinné dôkazy - výpisy z úveru poskytnutého odporkyni a prehľad transakcií. Pokiaľ súd nedokázal z listín predložených navrhovateľom zistiť v akej sadzbe, z akej sumy a za aké obdobie si navrhovateľ úrok z omeškania uplatňuje (str. 4 posledná veta), nepostupoval správne, ak o návrhu navrhovateľa v tejto časti rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 O. s. p.

Ustanovenie § 115a ods. 1 O. s. p. umožňuje vec prejednať a rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu, avšak za splnenia podmienky, že vo veci možno rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali. Odsek 2 cit. ustanovenia síce umožňuje súdu rozhodnúť vo veci bez nariadenia pojednávania aj v drobných sporoch, t. j. vo veciach, ktorých predmet konania nepresahuje sumu 1.000,- eur, ako je tomu aj v tomto prípade (§ 200ea O. s. p.), avšak aj tu len za podmienky, že takýto postup nie je v

rozpore s požiadavkou verejného záujmu a vo veci možno rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi.

Základom pre rozhodnutie súdu v prípade nenariadenia pojednávania sú teda nespochybnené listinné dôkazy predložené účastníkmi konania, a to bez toho, aby sa nimi vykonávalo dokazovanie v zmysle § 120 a nasl. O. s. p. Súd sa len oboznámi s listinami a ak z nich vyplynie tvrdený skutkový stav a právne posúdenie, môže ich vziať za základ svojho rozhodnutia vo veci samej. V prípade akýchkoľvek pochybností nie je možné rozsudok v zmysle § 115a O. s. p. bez pojednávania vydať.

Vychádzajúc z uvedeného neboli podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanom prípade splnené podmienky pre rozhodnutie veci v tejto časti bez nariadenia pojednávania [to sa netýka časti uplatnenej istiny vo výške 251,35 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne od 09. 09. 2014 do zaplatenia, keďže v tejto časti bolo možné rozhodnúť na základe listín predložených navrhovateľom (či už vo vzťahu k vyhovujúcej časti, ako aj v časti zamietajúcej)].

Napadnutému rozsudku je napokon potrebné vytknúť aj jeho nepreskúmateľnosť v časti vyčísleného úroku vo výške 2,44 eur a poplatkov vo výške 2,99 eur uplatnených v petite žalobného návrhu, keď z jeho odôvodnenia nie je zrejmé z akého dôvodu, na základe akých úvah (či z dôvodu premlčania, nedôvodnosti návrhu v tejto časti, nedostatku vecnej legitímácie a pod.) súd návrh navrhovateľa aj v tejto časti zamietol. Rozhodnutie okresného súdu v tejto časti nespĺňa náležitosti odôvodnenia rozsudku podľa § 157 ods. 2 O. s. p., čím došlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti musel odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V novom konaní bude povinnosťou okresného súdu nariadiť vo veci pojednávanie, na ktorom sa bude opätovne zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku, ktorý ostal predmetom konania, vo veci znovu rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť. V novom rozhodnutí okresný súd opätovne rozhodne o trovách konania vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Vo zvyšnej časti (vo výroku, ktorým súd návrhu navrhovateľa vyhovel) zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý, nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.